

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dajati naj se izvolijo pošiljati uredništva, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljna pristojbina ter od vsake pošte vrste po 20 vrn. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kroge, za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Nemški turnarji in slovanski „Sokoli“.

Nemško časopisje se bavi v Avstriji in izven iste sedaj obširno z veliko sokolsko slavnostjo, ki se je tako veličastno završila pretečeni teden v Pragi.

Nepopisna je nemška zavist, kajti kaj takšnega pač ne premore vse nemštvo, kar so uprizorili samo Čehi v bratski vzajemnosti z ostalimi Slovani. Pri tem pa ni prišlo do najmanjšega nesoglasja, ni bilo ne demonstracije, ne preprirov in pretepov, brez česar se ne opravi najrevnejši nemški „gautag“.

Pod zavistjo pa se skriva tudi precejšnji strah. Kaj je vsa nemška „Gemeinbürgschaft“ proti solidni vzajemnosti, kakršna se je dejansko slavila te dni Pragi! Ko so gledali Nemci nad 15.000 „Sokolov“ vseh slovanskih rodov, kakor velikanski stroj izurjenih, kakor iz ednega srca navdušenih, upadel jim je pogum, da bi pri takšnih brambovih kedaj videli Avstrijo razrušeno in Germanijo priključeno. Tam, kjer prebivajo tako goreči ljubitelji matere Slave, tam se pač ne bo nikdar prijel tal steber za — most do Adrije.

Največji praški dnevnik označuje to nepresežno slavlje v Pragi s temi le vtisi:

„Videli smo moč, odločnost, strogi red! Videli smo moški pogum, železne mišice, narodovo silo. Tu se je čutila in pokazala lastna ljudska moč, čutili smo se velike, proste in močne!“ Nemška javnost se dela, kakor da bi se ob celo slavnost ne mislila drgniti, da ni bilo v Pragi — Rusov, teh „bognasvaruj“ za Nemce. Zaradi udeležbe par Rusov pa trobijo, da so se kovalje v Pragi panslavistične zarote, kako bi bilo zadnjemu Nemcu zaviti vrat. Pač slaba vest! Pri tem pa pozabijo hinavci, da je bilo dosedaj največ sestankov avstrijskih nemških turnarjev v — Prusiji n. pr. v Hamburgu itd. In na teh sestankih na pruskih tleh so naši „neodrešenci“ govorili o avstrijski usodi brez nagobčnika.

Da bi bila vlada par dostojnih ruskih gostov sramotno odgnala, kakor dela n. pr. pruska vlada z „nadležnimi“ slovanskimi priseljenci, zdelo bi se Nemcem kot znak svobode in kulture, saj kaj takega se je že zgodilo.

Ko je bilo treba leta 1848. potlačiti mažarsko revolucijo, bili so ruski kozaki v Avstriji dobrodošli gostje. Sicer je že tačas minister Schwarzenberg izjavil: „Svet bo še enkrat ostrmel nad avstrijsko nevhvaležnostjo.“

Še večji strah kakor Črnogorci in Rusi, povzročili so Nemcem to pot Francozi. Kakor da bi se bili zarotili proti Nemcem najhujši njihovi protivniki, poslali so nevkrečeni nemški sosede preko Rene tudi svoje zastopnike v Prago. Saj je znano, da izmed vseh neslovanskih narodov edini francoski sočustvujejo s Slovani, pred vsem pa še s Čehi. Niso smeli tedaj pri takšni priliki manjkati, temveč je sam pariški župan privedel zelo odlično odposlanstvo.

Sicer razvajeni Francozi dobili so v Pragi take vtise o kulturnem in duševnem višku Čehov ter o njihovi prisrčnosti in goslovljivosti, da so odposlali drugi dan Parižanom naslednji brzjavko: „Naš zmagovalni sprejem pomeni, da sme Francoska popolnoma zaupati prijateljstvu tega junaškega naroda (Čehov). Včerajšnji dogodki ne ostanejo brez posledkov.“

In baš to je, kar Nemce jezi in — plaši.

Zadolžitve kmečkega stanu.

Srednje in gornještajarski kmet imata krepkega zaščitnika in svetovalca v takozvanem „Bauernbundu“. Dasi se v političnih načelih ne strinjamo s to stranko in njenimi načeli, pripoznavati moramo nepristransko, da je nemška kmečka zveza pravi blagoslov za štajarskega nemškega kmetovalca. Vodja te kmečke zveze je baron Rokitsansky, ki ne zamudi nobene prilike, z besedo in dejanjem se potegovati za zaupane mu sloje. Največ takih prilik ima v deželnem zboru.

V seji dne 2. t. m. je baron Rokitsansky zahteval v dobro utemeljenem predlogu, naj se statistično preiščejo vzroki, zakaj tako gorostasno rase zadolženje kmečkega stanu na Štajarskem; tega zadolženja ne more ustaviti ne državna ne lastna pomoč. V deželnih zborih pa se žal ne posveča temu problemu zadosti pažnje. Pri tem pa je neovržena resnica, da je avstrijska vlada nesposobna za kmečka vprašanja.

Uvažujoč, da raste od leta do leta zadolženje zemljišč in da se vsako leto veliko kmetov prežene z doma in zemlje, uvažujoč nevarnosti, ki nastajajo vsled obubožanja kmečkega stanu za deželo in državo in uvažujoč, da se že mora enkrat od dežele in države nekaj ukreniti, da se temu zadolženju postavijo meje ter se izvede razdolžitve zemljišč, stavi baron Rokitsansky predlog: „Deželnemu odboru se naroča, o naslednjih točkah poizvedovati in o upeh teh poizvedovanj v prihodnjem deželnem zboru poročati, oziroma predloge staviti: Če in koliko vpliva prostost zadolžitve pri zemljišču za zadolžitve in bi se tej zadolžitvi kljub zadolžni prostosti odpomoči dalo; 2. v koliko bi se dale zadolžitvi staviti meje pri odpravi zadolžne prostosti in ali bi bilo škodljivo kmetijstvu, ako bi se zadolženje omejilo; 3. ali bi se dala uspešno uvesti postavna omejitev zadolženja kmečkih zemljišč, ne da bi se ob enem uvedla razdolžitve; 4. kateri temeljni pogoji morajo biti merodajni pri razdolžitvi zemljišč, da bi se ista izvedla brez oškodovanja obstoječega prava in brez poznejših nevarnosti za kmečki stan.“

Predlog se je oddal deželnemu kulturnemu in finančnemu odseku. Da bi pač tam ne — zaspal.

Zakaj ima baron Rokitsansky s svojim „Bauernbundom“ moč in vpliv med nemškimi kmeti? Ker ne dela le s frazami in idealnimi govoricami, temveč z glavo in srcem.

Kako pa se rešuje pri nas kmečka organizacija? O tem je prežalostno govoriti. Povsod

LISTEK.

Spletkarica.

Spisal Juraj Lubič.

(Dalje.)

Dva otroka Hedvikina, deček in deklica, glede katerih se je le vedelo, da sta njena, sta ji bila tudi na poti, pošiljala ju je v mesto k svoji omoženi sestri, da je bila brez vse skrbi.

Tako so stale stvari ob času, ko je prišel novoimenovani dr. Pavnovič v mesto.

Prišel je sam in si je vzel stanovanje z dvema sobama v hotelu „Aurora.“

Moral je biti torej samec. Tako so saj sklepele zakonaželne device, pripravljajoč se za nasokot proti njegovi svobodi.

Vendar je bilo malo upanja. Dr. Pavnovič je bil čudak. Vizite napravil je le pri političnih in sodnih uradnikih, vse druge je pustil v nemar.

Občeval ni z nikomur. Ostajal je vedno le doma, kjer se je zakopal v nebroj medicinskih knjig in kamor si je dal tudi hrano prinašati. Svoje štiri stene je zapustil le, kadar je moral v svoj urad ali pa h kakemu bolniku. Bil je

vedno zamišljen in silno resen. Videlo se mu je na obrazu, da ga muči neka skrb. In res. Pri pravljah se je za fizikalni izpit, katerega še ni imel. Zato je bilo njegovo imenovanje tudi le provizorično. Služboval je prej v Transilvaniji, kjer niso zahtevali od njega fizikalnega izpita, in le po protekciji je dosegel službo v Cisilvaniji.

Bil je siromašnih staršev sin in od mladih nog osamljen, zato se je moral grozno truditi, da je dosegel stališče v socialnem življenju, katero je ravnal zavzemal.

Lep ni bil. Dolga, vitka, medla postava, plavi redki lasje, na levi predeljeni; sive, navadno mokre oči; krepak zakrivljen nos, male plave brkice, ki so segale neravno preko širokih ust; veliki, proči štrleči ušesi in dolg, suh vrat. Misli si še prazna, zagorela lica, dolgi suhi roki in nerodno hojo, pa imaš celega dr. Pavnoviča, kateri je imel tedaj jedva šest in dvajset let.

Lep torej ni bil. Vendar ni gospo Hedviko to prav nič motilo. Lep ali grd, mlad ali star, samec ali oženjenec — vse jej je bilo prav, da je le ustregla svojemu brezmejnemu hrepenenju, svojemu vročemu koprnenju po premeni.

In take premene je trebalo nevhvaležnici baš sedaj, ko jej je postajal koncipist pl. Gruber dolgočasen. Potem pa je hotela biti tudi z vsakim intimna, da ga je imela popolnoma v oblasti in s tem dosegla vse, kar je hotela.

Ta kača! Imela je povsod prvo besedo v Medgorju. Vse se jej je moralo klanjati. Vse se je je balo; vse je bilo prijazno ž njo. Njej zameriti se, ali pa satanu se prodati, je bilo vsejedno. Prej mili ogrevajoči pogledi so postali strupene puščice; roka, ki je prej nalik gladkemu baržunu božala, zadajala le krvave praske; iz prej medednosladkih ust švigal je ogenj osvete, pogubljenja; iz lepe Venere postala je kruta hijena.

Dr. Pavnovič se je za gospo Hedviko, katera je bila sedaj večkrat kakor navadno na cesti, bore malo zmenil. Njenih izživajočih pogledov ni razumel, in ako ga je ona, dasi še ni bila znana ž njim, prav ljubko naprej pozdravila, jej je le mehanično odzdravil, zroč v tla, tako, da jo je to nenavadno obnašanje že jelo skeleti.

Gospa Hedvika pri dr. Pavnoviču ni mogla napredovati. Nikamor ni zahajal, nikjer se nista mogla sestati, dasi je ona izrabila vsako nudočo

mora imeti nesloga svoj strup. Ljubosumnost med strankami ne privoščiti nobenemu sloju, se zavzeti za kmečko organizacijo.

Take organizacije so se sicer tudi na Spodnjem Štajarskem začele zadnji čas. A vse kaže, da jih bo strankarska ljubosumnost v kali zažela. Predmet tem pojavom, kmet, pa frči na sredi liki otroška žoga ter zgubi končno vsako zaupanje, da bi res kateri stranki bilo resno do njegove rešitve. In vendar ima baš slovenski kmet na Štajarskem odveč vzroka, premišljati o nazadovanju, pri katerem igra istotako zadolženje zemljišč glavno vlogo.

Samo z idealnim rotenjem, naj naše ljudstvo ne zapušča svoje rodne zemlje, kmečkemu stanu ne zdržimo. Kdo zamore zameriti našemu ljudstvu, ako zapušča le prečesto svojo rodno zemljo, svoj dom ter hiti v zakajene tovarne v mesta. Takšnega idealizma vendar ne moremo zahtevati od preprostega seljaka, da bi rajši glodal ovsenjak — čisto pa še tega ni — na rodni zemlji, kakor pa da bi zdravil rok ne ponudil za boljši in gotovi zaslužek.

Ako hočemo, da se nam domače moči ne poizgube po tovarnah tujih mest, akribimo, da bodo imeli kmečki pridelki primerno ceno, potem pa bo mogoče tudi delavca na kmetih dostojno plačati.

Velika škoda za naše ljudstvo je, da imajo židovski trgovci večidel žitni monopol v rokah, in zato oni odločujejo o ceni poljskih pridelkov.

Že večkrat pa se je povdarjalo kako smešno je prebivalstvo naših goratih pokrajin imenovati kmečki narod. Delujmo, da se bo vsaj domača industrija razvila, črpajmo sami zaklade svojih gor in rek, potem pa se ne bo treba obupno zadolževati našim malim posestnikom, tudi v zakajene tovarne tujcev ne bo treba siliti.

Vzbujanje narodne zavesti.

Razna so sredstva in načini, s katerimi se vzbuja in širi narodna zavest, brez katere je napredek poedinih narodov v narodno kulturnem pogledu nemogoč. Tu je posebno na mestu ona stara metoda: „utile cum dulci“, koristno z prijetnim. Hočemo li, da se najširši narodni sloji navdušijo za kakšno idejo, za ustanovitev kakšnega narodnega podjetja, mora širitelj te ideje in ustanovnik tega podjetja najprej ljudstvu razložiti pomen te ideje in namen svoje namere, to pa mora storiti na primeren način, ki odgo varja duhu časa, in vpoštevati mora razne ozire. Posebno ne sme zanemariti glavne misli: Vzbujanje in širjenje narodne zavesti in njenih posledic za narodno kulturni napredek naroda! Treba paziti, da radi „dulce“, radi onega, kar je prijetno, ne trpi in ne zaostane „utile“, to je ono, kar je od trajne koristi narodnemu napredku.

Bil je čas, ko se je ravno zato skrbelo, da ostane ljudstvo večni otrok, igrača vladarjev, ki so si izmišljali vse mogoče načine, da se ne bi vzbudil v ljudstvu čut moške moči in sile. Rimskemu narodu je bilo, zlasti ob Neronovem

času geslo: „Kruha in zabave“, ki je pretvarjalo široke sloje naroda v nezavedno, topo maso; škoric kruha in razburjanje živcev v cirkusih pri pogledu na prelivanje ljudske in živalske krvi, — to je bilo življenje ljudstva, katero je Nero zlorabljal v svoje namene.

Ali počasi se je začelo gibanje med ljudstvom, vstali so poedinci, ki so takoj opazili, kaj muči razne vladohlepneže ter so začeli obračati pažnjo naroda na višje cilje. Oni so začeli vzbujati narod, da se zaveda svoje moči, svoje sile.

Pozneje so se otrsli narodi pogubnih vplivov od strani raznih mogočnejšev, stopili so na lastne noge, njihovi voditelji, najbolj prosvetljeni možje iz naroda pa so učili ljudstvo in je dvigali k luči. Tako so se razvili narodi, ločili po narodnih posebnostih, jeziku in drugih individualnih znakih. Ti pa so slednjič zanetili med njimi narodnostne prepire. Močnejši je hotel zavladati nad slabejšim, a to je vzbudilo v zadnjem upor; hotel se je vzdržati in klubovati tujemu navalu. Tako so nastala razna društva, pri Čebih „Sokol“, kateri se je pozneje udomačil tudi pri nas. Nje gov namen je bil, kar je še tudi dandanes: Gajiti narodno zavest; vzdrževati moč in telesno zdravje današnjega pokolenja in s tem zdrav in močen zarod; vzdržati v poedincih moč volje, značaja in energije — to je namen, poslanstvo „Sokola“. Ustanovila so se pevski in glasbeni društva, ki so tudi pri nas Slovincih mnogo pomagala, da se je vzbudila narodna zavest. Veličastna, slovenska pesem je netila v arcih priprostega naroda živo iskro narodnega ponosa; naša pesem je dvignila ljudstvo, da je spoznalo svojo čast, lepoto svojega jezika, vzneseno petje je vzbudilo ljudstvu ljubezen do lastne zemlje, kjer že stoletja in stoletja odmeva naš govor.

Velika je moč lepe pesme in zvočne muzike; godba navduši vojake in jih napolni z nevtrčenim pogumom, da stopajo brez strahu med svinčeni krogami, med smrtonosnim ognjem. Kjer je naša narodnost v nevarnosti, snujmo med drugim zlasti pevaka društva, ki bodo okrepila slovensko idejo v borbi z nasprotniki in navdušila naše ljudstvo. To je polje, kjer je našim protivnikom najtežje, priti nam do živga. Po Hrvaškem skoro ni večje vasi, kjer bi ne imeli tamburaškega društva, ki vzbuja narodno zavest in služi ljudstvu v zabavo. Po češkem so poleg pevskih silno razširjena sokolska društva, katerih edini cilj je aila, slava, moč in sreča samostalnega, slobodnega češkega naroda. Vgledujmo se na drugih in stopajmo po njihovem sledu. Kjer pa je nemogoče osnovati takšna društva, tja se naj vodijo izleti, tam naj prireajo sosedna društva pevске veselice.

Budimo slovensko idejo z vsemi mogočimi, dopuščenimi sredstvi in načini, drugi nam ne bo pomogel nihče, ako si sami ne zagotovimo obstanka. Združimo se, uvrstimo se sami v sebi; naša rešitev je v vztrajnem delu, čvrsti volji, jaki moči!

Celjske in štajarske novice.

(Cesarjev dar.) Za štajarski pomožni zaklad je daroval cesar 10.000 kron.

(Štajarski deželni zbor.) Seja dne 9. julija. Deželni odbor je predložil poročilo glede zgradbe železnice Hartberg-Friedberg ter druge bramborske vojašnice v Gradcu. Baron Rokitsky utemeljuje svoja dva predloga, in sicer glede preložitve neke okrajne ceste na Gor. Štajarskem ter glede načina, kako je razdeliti podpore po ujmah prizadetim. Dovolil se nekaterim občinam pobiranje zvišanih občinskih doklad. Prošnjam za podpore se ugotovi, ter dobi društvo štajarskih umetnikov 600 K, nemški „Studentenheim“ v Ptuj pa 300 kron. Baron Rokitsky še pride z dvema predlogoma, in sicer za rešitev gozdnih in pašnih servitut ter za izpremembo deželnozborskega volilnika. — Poslanec Mosdorfer predlaga, naj prevzame vse okrajne ceste dežela v oskrbovanje. — Deželnozborske seje se bodo najbrž nadaljevale še ves prihodnji teden, ker je še rešiti skrajno preporno točko o novi volilni prenosovi. Štajarski deželni zbor bo tedaj najbrž najdalje zboroval.

(Celjska narodna godba) priredi v nedeljo 14. t. m. ob 8. h. zvečer prvi letošnji vrtni koncert pri ugodnem vremenu na dvorišču, pri neugodnem vremenu pa v veliki dvorani „Narod. doma“ — za redne mesečne podpornike z rodbinami vred brez vstopnine — izvemši, če jo prostovoljno plačajo; druge osebe plačajo 60 vin. vstopnine. Pri tem koncertu igrala se bodo tudi prvokrat krasna Titlova slovenska overtura. Ker se celjska narodna godba podpira tudi od zunanjih rodoljubov, korporacij itd., imajo ti najlepšo priliko ta dan vdeležiti se koncerta in se prepričati o sedanjem stanju godbe. Upamo pa tudi, da bodo pri tej priliki spoznali vsi faktorji, kateri vzdržujejo godbo, da je godba za štajarske Slovence res potrebna in vredna, da se njeni napredek še bolj kakor dosedaj pospešuje ter godba sama gmotno in duševno izdatneje podpira.

(Pfarrer von Cilli.) Nek dopisunče celjske „vahtarce“ dovolil si je v zadnjem izkazu svoje duševne bilance kostrunov dovtip. — Moziček pripoveduje namreč na dolgo in široko o nepopisnem veselju, ki je zavladalo v celjskem Izraelu povodom izvolitve dosedanjega vikarja May a župnikom celjske protestantske občine. Župnik May je, kolikor smo ga imeli doslej priliko spoznati, tako kot rojen Nemec kakor kot protestant vobče korektno nastopal in želel bi le, da stori istotako tudi prihodnjič. Vendar mu odrekamo iz lahko umevnih razlogov bahati naslov „celjskega župnika“, kajti on je, kakor mora sam uvideti, le dušni pastir maloštevilne protestantske občine. Pa ko bi tudi imel večino prebivalstva pod seboj, bi mu tega ne zavidali, ker poznamo elemente, ki tvorijo njegovo župo, večinoma po njih verskem in narodnem prepričanju.

Zaplenjeno!

se priliko ter večkrat obiskala bolne znanke v mestu, katere je dr. Pavnovič lečil.

Zaman!

Kaj je preostajalo? Morala se je poslužiti zvižace.

Bilo je v zimskem času, v katerem so ljudje navadno prehlajeni, osobito otroci, ki se ne znajo varovati.

Mali Mirko gospe Hedvike je prav neznanu kašljal, in ona je poslala po novega zdravnika.

Sprejela ga je nad vse prijazno, a takoj pri vstopu se je uverila, da se novi doktor ni veliko sukal po salonih, da ima bolj naravne manire. Tudi njegov govor je bil oduren, ne prijazen.

Silila ga je sesti. Servirala mu je finega likverja, ostentativno uporabljajoč lepo, novo liker garnituro na porcelanasti, z raznobojnimi cvetkami okrašeni in s kongo-okvirjem obdani tasi, katere držala sta bila srebrna. Vendar, oh! Nič ni hotel vzeti, niti sel ni, izgovarjajoč se, da ima silnih opravil. Kar izmuzal se je po storjenih nalogi z nerodnim poklonom iz stanovanja, komaj pritakniviši se ponudene mu roke gospe Hedvike.

„Čuden človek!“ vskliknila je gospa Hedvika pol glasno, ko je bila zopet sama. Uvidela je, da je bila ravno tam, kakor pred posetom dr. Pavnoviča, da ni niti za korak napredovala. Pa še rekel je, da otroku nič ne manjka. — Ne bo ga več. Zares čudno! Drug zdravnik bi porabil priliko in bi pritekel vsak dan dvakrat v hišo, da bi več zaslužil. — Hm — hm! —

Poskusila je svoj maneuver še parkrat z drugim otrokom — z istim nevspehom.

„Kaj takega pa še ne!“ mrmrala je „Da more moja, moja oseba pustiti koga brez čuta, ne da bi mu vrgla celo bakljo v srce! — Nak! Kaj ni človek, kakor so drugi, iz mesa in krvi? — Se mu li ribja kri pretaka po žilah? — Ne, ne, to mora biti nekaj posebnega. — Kaj, ko bi bil zaročen? — Oženjen? — Saj nikomur nič ne pove, molči, kakor sv. Janez Nepomški! — Pa kaj to, zaročen, oženjen sem ali tja. Moški ne poznajo v uživanju razlike. Zvestoba je pri njih dandanes bajka. Kdo se zmeni za to! — To mora biti kaj drugega. Vprašala ga bom — ne, ne bom ga vprašala — saj je že dosti dolgo tukaj — tri mesece — pa z

nobeno žensko ne občuje! — Čakaj, ne boš mi ušel! To mora izdati!“ —

In izmislila si je nov maneuver, od katerega je pričakovala sigurno zmago. —

Nekega dne je oblekla najdražestnejšo domačo toileto in se pripravila, nakitila, parfumovala s prebrisanostjo najiskušenejših hetere, da je bila neubranljiva, kakor morska vila, in so po njenem stanovanju plavali duhovi ljubezni in blaženstva.

Tako je pričakovala svojega zdravnika.

Čutila je neskončno sračo v srcu, kajti cela njena notrajnost jej je šepetala o ljubezni, o zmagi —

Ko je vstopil zdravnik, se ga je gospa Hedvika navidezno prestrašila. Hlinila je zadrego, sramežljivost, kar je utegnito poželjenje do nje le povečati ter je peljala dr. Pavnoviča v zadnjo sobo, tja, kjer je bil tisti lep divan.

Z roko mu je graciozno ponudila prostor, ker pa zdravnik ni hotel sesti, mu je dejala s tresočim, prosečim glasom:

„Prosim, g. doktor, danes boste vendar vzeli prostor. Bila sem tako svobodna, vas sem kaj prositi zaradi — seba.“

Zaplenjeno!

Najhujše za nemškutarske „voditelje“ pa je bila vest, da so edino slovenski državni poslanci dosegli na Dunaju to, česar nemški „kmečki prijatelji“ z vsemi deputacijami niso mogli doseči. Slovenski kmet pa je začel spoznavati ljudi, ki mu reke uravnavajo le — z jeziki.

(Bralnemu društvu pri Sv. Martinu v Rožni dolini) podaril je rojak g. profesor Stožir mnogo knjig „Hrvatske Matice“ ter ob ednem vpisal naše društvo kot uda k omenjeni „Matici“. Za ta velikodušni dar izreka odbor bralnega in pevskega društva cenjenemu gospodu najsrčnejšo zahvalo. Pri tej priliki naznanimo, da se bode v kratkem vršila pri nas velika ljudska veselica s petjem, govori, gledališko predstavo in šaljivo tombolo. Opozarjamo cenjene rodoljube iz Celja in okolice že sedaj (natančneje in spored prihodnjič) na ta narodni praznik, da si pridejo ta dan krepit in vedrit duha v našo divno Rožno dolino!

(Izlet in vrtna veselica,) ki jo je priredilo pevsko društvo „Sv. Jurij ob Tabornu“ na Trojanah v gostilni g. Konška dne 7. t. m., se je obnesla vsestransko dobro. Tudi udeležba je bila nepričakovano velika. Bratje kolesarji so prihiteli na Trojanah v častnem številu. Vsa čast vrlim zagorskim kolesarjem, ki so prijadrali v tolikem številu z godbo na čelu, tudi „kamniški klub“ je bil častno zastopan. Opazili smo celo več kolesarjev iz daljine Ljubljane. Pevoči so peli same težavne skladbe z znano preciznostjo, vmes pa so nas razveseljevali vrlji zagorski kolesarji z jako izvežbano godbo. Ostali smo še dolgo v noč na prijaznih Trojanah pri čaši rujnega vinca.

(Iz Mozirja) se nam poroča. Resnica oči kolje, zato znani „gospod“ ne da miru in šunta ljudstvo proti gospodu nadučitelju. Zakaj si je izbral gospoda nadučitelja glede dopisa o pretepu na „Lepo nedeljo“ v cenjenem Vašem listu, meni ni jasno. Saj „gospod“ bi mogel vendar posneti iz pisanja, da je bil poročevalec v bližini in so mu zadeve dobro znane in da je imel dopisnik namen, fante poučiti, da tako ravnanje ni lepo. Pa gospod nadučitelj Fran Praprotnik mu je trn v peti, zato vdari ob vsaki priliki po njem, če je res ali ne, nekaj se vendar le prime. Poslušal sem tega „gospoda“ kako razume delati mnenje proti gospodu nadučitelju, zato pa resnici na ljubo smete povedati vsakomur, kdo je pisal dotični spis, da tako izrujete strupene zobe grdi laži.

(Živinske bolezni.) Garje so razširjene v Lučah in Solčavi; svinjska rudečica (Rothlauf) v Petrovčah; kožne izpuščaje imajo svinje v Velenju. V mnogih okrajih Gornještajarske razsaja svinjska kuga.

(Na Vidmu) so kljub vsem pritožbam obveljale prvotne občinske volitve. Županom je bil te dni izvoljen J. Novak.

(Šmarje pri Jelšah.) Ko objavljamo rezultat lanskega ljudskega štetja, moramo priznati, da naš trg, rekli bi, rapidno nazaduje. Naštelo se je 732 glav perutnine, 5 koz, 5 panjev bučel, 26 konjev, 178 svinj, 148 goved in 38 „Nemcev“. 637 duš dalo je vpisati slovenski kot občevalni

jezik. Vseh prebivalcev je torej 675, med tem ko jih je bilo pred 10 leti 713.

(Okrajni sodnik v Šmarju pri Jelšah) g. Hubert Wagner nas je zadnjič tožil zaradi neke malenkostne stvari. Isto je storil juristu g. Zabukovšku. Mesto, da gospod sodnik išče, ali „Domovina“ prav piše ali ne, naj pazi bolj na svojo pisarno, da se bo v njej pravilneje izvajal sodni poslovni red posebno § 216 navedene postave, kateri določa, kje se ima pritiskati sodni pečat. Poizvedovali smo pri več odvetnikih v Celju in drugod in izvedeli, da sodni odloki šmarskega sodišča ali sploh niso imeli pečata ali pa samo nemškega. V slovenskem Šmarju pri sodišču najbrže sploh nimajo dvojezičnega pečata, zato pritiskajo samonemškega ali pa — nobenega, valed česar nastane mnogokrat strankam občutna škoda. Priporočamo to stvar našim gg. odvetnikom in pa občinskemu zastopu Šmarja in okolice, ter okrajnemu zastopu Šmarje v primerno podrežanje.

(Romanje k Mariji Pomagaj na Brezje.) Da se spolnijo želje spodnještajarskih Slovencev, dovolili sta mi južna in državna železnica posebni romarski vlak, ki bo vozil dne 6. avgusta t. l. Vlak bo odrinil iz Maribora okolu 8. ure zjutraj, vozil bo skozi Celje v Ljubljano. V Ljubljani prestopijo romarji v drugi vlak, kateri jih pelja do Otoč. Iz Otoč do Marije Pomagaj ne bodo vozovi preskrbljeni, zato ker je hoda samo tri četrt ure in pridejo romarji do 4. ure popoldne na odločeni kraj, da si lahko preskrbijo prenočišče. Vožnja iz Maribora je skupna do Otoč, a nazaj je romarjem dovoljeno tekom 8 dni se peljati, s katerim vlakom želé, razun brzovlakom. Oglejajo si lahko Ljubljano, Blejsko jezero ali Višarje. Cene voznini priobčimo pravočasno.

(Na Slatino) je prišlo do 4 t. m. 663 strank z 963 osebami. Druga leta je bilo ob temu času za polovico več gostov.

(Čudeži v Slov. Bistrici.) V tem mestecu obstoji podružnica nemškega „Schulvereina“ v zvezi z „Lesevereinom“. V odbor so ravnokar voljeni: ljudska učitelja Kolletnigg in Reich, c. kr. sodni pristav Fehleisen ter kancelist Schuln. Drugod so učitelji toliko previdni, da ne nastopajo javno v radikalni nemški politiki; tega v Slov. Bistrici ni. C. kr. sodnikom je baje zabranjeno — vsaj onim slovenske narodnosti — nositi zvonec v politiki, tudi v tem je Fehleisen izjema. O kancelistu Schulnu, ki se je pisal pred letom v Šoštanju še Šuln ter sodeloval v ondotni čitalnici, bi bilo škoda vsako besedo zgubiti.

(Vlak je povozil) na Pragarskem magacin-skega delavca Fr. Bračiča.

(Bralno in kmetijsko društvo v Jurovcih pri Ptaju) priredi dne 14. t. m. ob 3. uri na marovišču g. Gregoriča pouk o kmetijstvu in živinoreji. Potem bode veselica, pri kateri sodelujejo ptujski tamburaši z godbo in petjem. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Lokalna železnica Radgona-Ljutomer) izkazuje v pretečenem upravnem letu zelo ugodne uspehe. Bruto prejemki so znašali 60.622 K, tedaj za 11.380 K več kakor v prejšnjem letu. Prevažalo se je 39.152 oseb in 17.883 ton blaga. Upravnih troškov je bilo 32.211 K, tako, da znaša preostanek 28.411 K. Ker pa je bilo v prejšnjem letu primanjkljaja 31.759 K, znaša lanski preostanek samo 3.318 K.

(Svojo hišo zažgal.) V občini Zamarko pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je zažgal kočar Janez Dvoršak svojo hišo z namenom, da bi dobil zavarovalnino. Sodišče ga je takoj zaprlo.

(Umrli je) v Mariboru dne 8. t. m. g. Frano Brabenec, inženier, inšpektor južne železnice ter načelnik inženerskega oddelka v Mariboru.

(Veliki koncert) priredi „Športno društvo Maribor“ v soboto, dne 13. malega srpana 1901, v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Mariboru v prid „Dijaške kuhinje“ za revne slovenske dijakke v Mariboru. Svira slavna veteranska godba mariborska pod vodstvom kapelnika g. J. Füllekrusa. Cene: Sedeži v dvorani od 1. do 10. vrste po 1 K 20 v, ostali sedeži po 1 K. — Stojlišče v dvorani po 60 v, dijaki po 40 v. — Sedeži na galeriji po 60 v, stojlišče na galeriji po 40 v. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Blagajna se odpre že ob 6. uri zvečer v „Narodnem domu“.

(V tekmovalstvu za kmečko naklonjenost.) Kakor v „giftni kroti“, tako se trudijo naši nemškutarji tudi v javni politiki od časa do časa za naklonjenost slovenskega kmeta. Seveda ne znajo dovolj spretno skrivati „konjskega kopita“. Povsod se prej ali slej razkrije, da je vsak korak naših nemškutarjev za kmečke interese ali gola hinavščina ali pa na visoke obresti preračunjena špekulacija. Takšno je bilo lansko potovanje zapeljanih kmetov v Gradec v zadevi regulacije Pesnice, takšna je bila tudi letošnja interpelacija ptujskega župana Orniga v deželni zboru za isto stvar. Skrajno neljubo je bilo temu častihlepnemu gospodu, ko so mu sredi interpeliranja povedali, da si lahko prihrani nadaljno besedovanje, ker je zadeva že na Dunaju dognana.

Pri tem je povsila v nežni zadregi svoje plamteče oči. O kako bi jo marsikatera igralka zavidala zaradi te spretnosti poze!

„Vendar je moja prva dolžnost,“ nadaljuje potem, „Vas natanko informovati in tudi sama se moram pripravit. — — — Sramujem se — — — moj Bog!“

Pritisnila je svoj obraz k valovito dvigajočim se prsim, izbrisajoč solzo iz oči.

Mej tem sta oba sedla na divan.

Zdravnik posluša nekaj časa hladno, molče, potem pa seže gospej Hedviki, katera je postala bolj zgovorna, v besedo:

„Nikar se razburiti, milostljiva, že vse vem, — je že dobro — — hvala, hvala!“

Vzame listek iz žepa ter napiše recept, da gospej Hedviki navodilo glede uporabe zdravila, vstane bliskoma in hoče oditi.

Gospa Hedvika se iznenadena dvigne, položi svojo desno roko zdravniku na ramo, da so crême-čipke njenega rokava nazaj padle in se je pokazala gola, bela, okrogla laketa.

„Prosim g. doktor, ni še gotovo!“ sili gospa sramežljivo v njega, posadivši ga na divan, „Moj Bog — — —!“

„Prosim milostljiva — — — moj čas je drag — brez ovinkov — — — kar naravnost — — — saj sem zdravnik — — —!“

„Vaša ljubeznjivost mi daje pogum — — — Bila sem že pri specialistih v Ljubljani, vendar se je težko zanesti — — — zdravje je le zdravje — — — čula sem o vaših vrlinah, še predno ste prišli v naše mesto in sem dobila do vas popolno zaupanje — — — recept znabiti ne bo zadostoval — — — Bog ve, kaj je — — — bojim se, da bi — — — da bi kaj ne zamudila — — — ali — — — sram — — —!“

Dr. Pavnovič je takoj razumel, kaj je hotela gospa Hedvika imeti, in v prihodnjem trenutku je že mehanično opravil to svoje. Zatrdil je gospej prav odločno, da ni prav nič hudega in da recept zadostuje. —

Zopet je vstal in zopet ga je gospa Hedvika potisnila na divan nazaj.

(Dalje prihodnjič.)

Programi se dobe pri blagajni za 10 v. Po koncertu je na vrtu "Narodnega doma" prosta zabava z godbo in petjem. Preplače v tako blag namen se hvaležno sprejemajo. Odbor.

(Akad. teh. društvo "Triglav" v Gradcu) izvolilo je na IV. rednem občnem zboru dne 6. julija t. l. svojim predsednikom tovariša stud. iur. Franja Vidovič-a.

Deželni zbori.

V kranjskem deželnem zboru je v seji dne 5. t. m. poslanec Langer poročal o kmetijski šoli na Grmu; troški za šolo so l. 1899. znašali 7226 gld., ki so se pokrili večidel z doneski dežele in država. Dohodki gospodarstva so znesli 6869 gld., troški pa 11.029 gld.; torej je morala dežela v pokritje primanjkljaja plačati 4.148 gld. Rešenih je bilo več prošelj. Črkostavcu A. Gregorcu v Celovcu je bilo v svrhu obiskavanja zavoda za izdelavo klišeev dovoljenih 600 kron podpore, kustožu ljubljanskega muzeja 200 kron, g. pl. Radiczu za izdajo Valvazorjevega životopisa 800 kron. Županstvu v Krškem je bilo za ožškodnino za oskrbovanje bolnikov v ondotni bolnišnici dovoljena podpora 2000 kron. Baron Schwegel predloži načrt zakona, s katerim naj bi se prepovedalo deželnim uradnikom sprejeti mandat za deželni zbor. — V seji dne 9. julija je baron Schwegel utemeljeval svoj predlog, da deželni uradniki ne morejo biti izvoljeni deželnim poslancem; za učitelje ta predlog ne velja, ker ti niso deželni služniki. Predlog je bil odkazan upravnemu odseku. Posl. grof Barbo je poročal o ustanovitvi domače lekarne za deželne dobrodelne zavode in o nekih drugih zadevah glede deželne bolnišnice ter predlagal, da deželni zbor dovoli za ustanovitev domače lekarne za dobrodelne zavode 8000 kron, in za vpeljava plina 6000 kron, in naj naroči deželnemu odboru izposlovati deželno lekarno s popolno pravico javnosti, v slučaju, da bi ljubljanski lekarnarji prepredčili ustanovitev domače lekarne. Dežela bi si prihranila, da ima lastno lekarno, na leto 7 do 10.000 kron. Predlogi so bili sprejeti. Nato je sledilo poročilo o proračunih bolnišnega in blazničnega zaklada za l. 1901. V deželni bolnišnici so se pokazali nedostaki; zlasti se kaže, da so posamezni prostori veliko premajhni.

V goriškem deželnem zboru je dne 4. t. m. poslanec Tuma stavil tri predloge o uravnavi cest v goratem delu dežele, o naredbi za odvrčanje gorskih voda in o ustanovitvi zaklada za podpore male obrti in trgovine. Predlogi so bili odkazani odsekom. Sledilo je poročilo pravnega odseka. Dr. Marani je poročal o premembli zakona za ljudske in meščanske šole. Po načrtu zakona so učitelji ljudskih šol razdeljeni na tri razrede: I. razred z 1400 K, II. razred z 1200 K in III. razred z 1000 K letne plače. Letna plača učitelja meščanske šole se določa z 1600; letna plača učitelja pa z 1400 K. Načrt zakona se je radi netočnosti vrnil pravnemu odseku v popolnilo. — Posl. Verzeznassi je poročal o prošnji katoliškega političnega društva v Bovcu za premembo volilnega reda za deželni zbor in trgovsko obrtno zbornico ter za stalno podporo zavodu sv. Nikolaja v Trstu. Podporo je zbornica odklonila, a glede premembe volilnega reda predlaga poročevalec, naj se za deva izroči še pravnemu odseku, da bo isti poročal skupno o vseh peticijah, ki so došle v tem oziru. Predlog je bil sprejet. — V seji dne 6. julija je deželni zbor sprejel predlog, da se goriška dežela razdeli v tri okraje, ki bo imel vsak svojo komisijo, in sicer tako, da tvori gradiščansko glavarstvo, izvzemši slovenske občine, en okraj, goriško in sežansko glavarstvo s slovenskimi občinami gradiščanskega okraja drugi okraj, in tolminsko glavarstvo tretji okraj. Predlog deželnega odbora, da se odstopijo delnice vipavske železnice v vrednosti 100.000 kron državi kot prispevek k gradbenim stroškom bohinjske železnice se odkazuje finančnemu odseku v presojo.

V koroškem deželnem zboru je dne 8. t. m. posl. Luggin poročal glede dovolitve deželnih prispevkov za pokritje stroškov karavanske železnice in je stavil med drugimi sledeči predlog: Koroška dežela poklanja kot deželni prispevek vsoto 200.000 kron za pokritje

stroškov pri zgradbi koroških prog pod pogojem, da se zvežeta industrijska kraja Borovlje in Sp. Ljubelj z glavno progo Celovec-Jesenica. Predlog je bil sprejet. Nadalje je posl. Steinwender predlagal v imenu finančnega odseka, da se nastavi stalni okr. šolski nadzorniki. Predlog je bil sprejet.

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Kolegij kranjskih notarjev je imel dne 7. t. m. občni zbor, na katerem je bil notar g. Ivan Plantan izvoljen predsednikom kranjske notarske zbornice. — Imenovani so davčni oficijal g. J. Fink, davkarjem, davčna pristava gg. J. Droll in G. Kernc, pa davčnima kontrolorjema.

(Imenovan je) deželne vlade svetnik g. L. marki Gozani v Ljubljani referentom c. kr. deželne komisije za agrarične operacije na Kranjskem.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je imela od 1. januarja t. l. do 1. julija 19.107 kron 73 vin. dohodkov in 19.338 kron 41 vin. stroškov; torej 230 kron 68 vin. primanjkljaja. Družbina skupščina se vrši letos dne 8. avgusta v Mariboru.

(Dramatičnemu društvu v Ljubljani) je dovolil občinski svet mesta Ljubljane 6000 K brezobrestnega posojila.

(Veliko dobrodelno slavnost) priredi v nedeljo, dne 14. julija slov. delavsko pevsko društvo "Slavec" v Ljubljani v prostorih "Nar. doma". Dobiček je namenjen pogorelcem v Kropi, Gorenjavi, Dobrunjah in Bizoviku.

(Abiturijentje ljubljanskega učiteljskega) priredi dne 17. julija v "Nar. domu" v Ljubljani koncert na korist učiteljskemu konviktu in družbi sv. Cirila in Metoda. Sodelovali bodo tudi slovenski abiturijentje iz Gorice, Maribora in iz Kopra.

(Tovarno za parkete) je ustanovil v Ljubljani g. E. Schminitz, ne pa F. Kotnik, kakor so poročali listi.

(Predsednikom krajnega šolskega sveta) v Kamniku je bil dne 7. t. m. izvoljen g. F. Šubelj, trgovec v Kamniku.

(Preložitve sedeža okrajnega šolskega nadzornika) iz Krškega v Litijo je deželni šolski svet dovolil.

(Vodovod v Novem mestu.) V ponedeljek so začeli z deli za ta vodovod na vsej črti.

(Pri občinskih volitvah) v Kostanjevici na Dolenjskem je dne 8. t. m. zmaga napredna stranka. Županom je bil izvoljen ednoglasno g. J. Globočnik.

(Roparji) so tekom 14 dni cropali po Notranjskem že pet cerkva, namreč v St. Petru, v Nadenjem selu, v Hrušici, v Sapijanah in Kosezah. Iz sosednih svetišč so ljudje prenesli vse dragocenosti, po mnogih krajih pa stražijo ljudje cele noči cerkve.

(Strele je ubila) v ponedeljek v Sinadoleh pri Senožečah na travniku štiri kosce, tri druge pa je nevarno poškodovale. Iskali so zavetja pod nekim hrastom.

(Ustrelil se je) v Beljaku brivski pomočnik A. Šober. Bil je blagajnik brivske zadrage in je poneveril več denarja.

(Vlak je povozil) v Celovcu 18 letno Katrino Müller iz St. Ruperta pri Celovcu.

(Prepovedan uvoz in izvoz prašičev.) C. kr. namestništvo v Trstu prepoveduje do nove odredbe uvoz in izvoz živih prašičev v okraju koperskem, ker so tam konstatirali svinjsko kugo.

(Osnovni shod društva "Narodni dom" v Trstu) je izvolil predsednikom g. dr. Gustava Gregorina, podpredsednikom Josip Mahne, tajnikom dr. J. Abrama, blagajnikom pa J. Učekarja.

(Laški poslanec obsojen.) L. Mauroner, tržaški poslanec je hotel svojo sorodnico Emo Mauroner oslepariti s tem, da si je dal sebi in neki gospej Stengle darovati vse premoženje svoje neizkušene sorodnice, za kar ji je obljubil neko rento. Na tožbo Eme Mauroner je sodišče razveljavilo rečeno pogodbo in je Mauroner obsojen, da povrne tožiteljici 106.000 kron.

(Zastrupil se je) v Gorici dne 8. t. m. baron F. pl. Lichtenstern, c. kr. stotnik v pokoju. Trpel je na hudem revmatizmu, in je najbrže radi tega storil konec vednemu trpljenju.

(Sestanek abiturijentov.) Sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov na Reki se bode vršil dne 31. julija t. l. Sestanek bode trajal 3 dni.

(Istrski deželni zbor.) Iz Kopra se poroča, da vlada namerava predložiti istrskemu deželnemu zboru načrt zakona za končno preložitve istrskega deželnega zbora v Pulj, in čuje se, da bo vlada pregovorila Lahe, da opuste abstinenco in pridejo v deželni zbor.

(Kanal med Tržičem in morjem.) Te dni izda ministarstvo dovoljenje za zgradbo kanala med furlanskim Tržičem in morjem, ter je vlada že zagotovila svoj jako izdatni prispevek v ta namen.

(Dunaj.) Dne 8. t. m. je na Dunaju umrl gosp. jurist Jožef Ožkerl. Prihodnje leto bi bil dovršil svoje študije. Bil je priden in nadarjen dijak in značajan mož, v katerega smo stavili najboljše upe. Naj v miru počiva!

(Velika slovenska slavnost v Ameriki.) Dne 3. in 4. julija so v Jolietu praznovali ameriški Slovenci desetletnico ondotne slovenske fare. V sredo, dne 3. julija je bil koncert in predavanje v opernem gledališču v Jolietu, drugi dan pa jutraj slovesna sv. maša, in potem slavnostna parada po mestu, katere so se tudi udeležili mestni odborniki z županom in 16 društev s zastavami in tremi godbami.

Vsesokolski shod v Pragi.

(Konec.)

V nedeljo t. j. na drugi slavnostni dan so priredili slavnostni spreved, ki se je pomikal po glavnih ulicah praških; bil je gotovo najkrajnejši izmed vseh, kar jih je doslej videla Praga. Na čelu je jezdil oddelek konjice "Praškega Sokola" in za njimi jezdili drugih čeških sokolskih društev, vseh skupaj okoli 200 mož sokolske konjice. Za njimi odbor "Češke sokolske zveze", kot prvi med gosti so korakali slovenski "Sokolci", potem Bolgari, Hrvatje, Poljaki, Rusi in drugi, slednjič pa nepregledne čete "Sokolov" iz Češke. Udeležilo se je spreveda kakih 14.000 "Sokolov" z nad 300 zastavami in 14 godbami. Pri mestni hiši, kamor je bil namenjen spreved, se je med tem zbrala deputacija pariškega mesta, katero je sprejel župan dr. Srb in načelniki raznih sokolskih društev. Starosta češkega "Sokola", Podlipny je pozdravil župana in mu izročil dar "Sokolstva" kraljevi Pragi, v bronu izgotovljeno plastično delo, predstavljajočo domovino, ki blagoslovlja "Sokolstvo". Ko se je župan zahvalil, so zasvirale sokolske godbe narodno himno, katero je vse "Sokolstvo" pelo z njimi, zadoneli so zvonovi, občinstvo pa je zaorilo urnebesni "Na zdar!" Popoldne je bila druga javna telovadba, ki je uspela še bolje nego prva, telovadilo je 6.400 "Sokolov".

Tretji slavnostni dan, t. j. v ponedeljek, dne 1. t. m. je bil izlet "Sokolov" na znameniti grad Karlov Tyn, katerega se je udeležilo toliko izletnikov, da sta jih dva velika vlaka komaj mogla odvesti. Med tem, ko so izletniki ogledali starodavni, kraljevski grad, se je vršila v mestni dvorani v Pragi druga slavnost, namreč izročitev častnega darila mesta Pariza, katero je izročila francoska deputacija mestnega zastopa pariškega mesta Pragi kot dokaz živih simpatij, katere goji francoski narod za češki. Popoldne je bila zaključna javna telovadba, pri kateri so nastopili jezdní oddelki posameznih sokolskih društev v splošno zadovoljnost mnogobrojno navzočega občinstva. Zvečer so bile na raznih krajih odhodnice v slovo gostom, ki so se z teškim srcem ločili iz kraljevske Prage, v kateri so preživeli tako krasne slavnostne dni.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. (Resnica je ljuba Bogu in ljudem). Pod tem zaglavjem nam piše neki vrl posestnik iz gornjegrajskega okraja, da notica v "Slov. Gospodarju" od 4. julija t. l., glaseč se: Liberalno gornjegrajsko kmečko društvo itd., ni resnična. On piše, da je res bilo nekaj gg. učiteljev navzočih, a ne ve kaj je to "jungovski" učitelj, in če je to kaka psotka, da je gg. učitelji gotovo ne zaslužijo, ve le toliko, da so si kmetje šteli v čast, ko so videli toliko svojih pravih prijateljev zbranih, ter da so prav iz srca hvaležni g. nadučitelju

F. Praprotniku, na vsestransko velezanimivem in podučnem govoru o sadjereji. — Gornjegraj skih pisarjev ni bilo nobenega, bil je le g. notarjev koncipijent navzoč, za kar mu gre hvala in čast.

Tudi ni res, kakor se pravi v notici, da je neki kmet hotel govoriti in so mu to zabranili, ter da je na njegov poziv odšlo 50 kmetov. Res je le, da so najeli nekega, nedavno iz Feld hofa izpuščenega kmeta, ki je motil govornika. Gospod vladni zastopnik ga je nato pozival, naj gre vun, na kar je zapustil zborovalno sobo in z njim vred 5—6 nasprotnih, v sobi se nahaja jočih hujšakačev. Kmetov je ostalo vse polno v sobi; kako bi moglo drugače še čez 100 kmetov pristopiti k društvu, če bi bili sami učitelji in širbarji v sobi. — Nezaupnica se je tudi Žičkarju in Berksu smela izreči, saj so bili sami volilci V. kurije in volilci kmečkih občin navzoči.

Kar se tiče notice iz Ljubnega v ravno istem „Slov. Gospodarju“, je bojazen g. Iga. Zavolovška, da bi bil kot nenavzoč — izvoljen za odbornika kmečkega društva, neutemeljena, kajti pri zborovanju in volitvi še nikdo mislil ni nanj.

V odbor so voljeni samo neustrašeni, resni moške.

Toliko smo posneli iz daljšega poročila, kar nam naj g. poročevalec ne šteje v zlo.

Iz Brežic. (Gospodarska organizacija v brežiškem okraju.) Shod v Kapelah.

Na dan sv. Petra in Pavla vršil se je shod v Kapelah v gostilni g. Zorčiča. Proti temu shodu uprizorila se je od neke strani huda gonja. Po vseh cestah raztrosili so se listi in se največjim posestnikom doposlali tudi po pošti, v kojih se je šuntalo proti sklicatelju teh shodov.

A slovenski kmet že spoznava, kdo da je njegov prijatelj, uvideva tudi potrebo gospodarske organizacije, koje se tisti gospodje bojijo, ki so sicer pri slovenskem kmetu obogateli, a ga zato s same pristne hvaležnosti zaničujejo in zasmejujejo.

Prav lepo število posestnikov iz kapelske fare udeležilo se je shoda, ki se je kljub omenjenim listom vršil mirno, dostojno, kakor pri zavednih slovenskih kmetih ni drugače pričakovati.

Shodu je načeloval gospod Miha Zevnik, občesposlovanji posestnik iz vasi Župelevo. On sam je povdarjal pri otvorjenji shoda nujno potrebo gospodarske organizacije.

Nato je sklicatelj shoda, tajnik Rožman iz Brežic v poljudnem, lahko razumljivem govoru pojasnil žalostno stališče kmeta, posebno slovenskega kmeta, navedel zato vzroke ter razložil namen gospodarskega združništva.

Z velikim navdušenjem se je nato ednoglasno sklenilo, da naj se zasnije za celi brežiški okraj velika močna gospodarska zadruga, ki se naj posebno ozira na vinorejo, živinorejo, poljedelstvo, nikakor pa naj se ne snujejo konsumna društva, kar tudi kot neprimerno za brežiški okraj ni bilo nameravano.

V krajih, ki ležijo ob Savi, ter imajo mnogo vrb, ki se izvažajo za mali denar na Laško in pridejo nazaj kot drage korbce — se naj upelja domača obrt, in sicer pletenje jerbasov.

V to svrhu priredi naj zadruga s pripomočjo interesovanih čimteljev potrebne tečaje za pletenje.

V področju zadruga naj se ustanovi okrajna zavarovalnica na medsebojni podlagi, kar se pa da le tedaj izvesti, če pristopi najmanj 1000 udov k zadrugi.

Govoril je tudi še g. nadučitelj g. Perčnik, ki je priporočal združništvo, posebno z ozirom na živinorejo.

Oglasil se je k besedi tudi g. Zorčič, trgovec v Kapelah.

Tudi on povdarja važnost gospodarske organizacije in želi, da bi brežiška zadruga dobro vsevala in kmetu koristila.

In ko je nato g. predsednik zaključil shod, se zborovalci niso takoj razšli, temveč pri kupici vina razmotrivali so še dolgo predmet, ki je bil na dnevnem redu tega lepega shoda.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dovolite g. urednik, da se tudi jaz enkrat oglašim v Vašem cenjenem listu; akoravno že več časa ne bivam med svojimi znanci, ker sem ločen po svojem stanovskem poklicu iz prekrasne Ščavniške do-

line, v hribovito Gornje Štajarsko. Da pa se mi ne prigodi, kakor vrlému Tirolcu na tujem, da bi od hrepenenja po domovini celo umrl, zato sem se odločil, da vsako leto za nekaj tednov pogledam v svoj rojstni kraj. Tudi letos sem se hotel prepričati, v čem da napredujejo naši Št. Jurčani, kako stoji z bralnim, kako z gasilnim društvom, na kakovi stopinji stoji kmetijstvo in vinarstvo. Vendar pa mi ni žal, da sem radove den kakor stara babnica; pomolil sem tudi svoj nos bolj podrobno v društvene razmere. Pa kakove so te? Pri bralnem društvu so še precej ugodne; a čisto drugače je z gasilnim društvom. Dovolil dragi čitatelj, da ti ga nekoliko opišem. Dne 26. minulega meseca nastal je požar v Dragotincih pri posestniku Karl Stramiču; gasilno društvo jurjevsko je takoj prihitelo na pomoč. Njega vrli udje, večinoma sami zavedni narodni fantje, delali so, kar jim je bilo v moči, da so ubranili, kar se je še dalo. Ni pa trajalo dolgo, in že se sliši, kako se vrolo društvo od vseh strani psuje in zasramuje; to pa še ni bilo vse! Dva dni pozneje začelo je goreti na Ženiku, obč. Trbegovci. Požarna bramba se je spet skazala prva in najboljša pomoč. Tu se je začelo od vseh strani psovati in preklinjati človekoljubno društvo, ker ni ubogalo, da bi mu vsak pobalin zapovedoval; gotovo bi prišlo do spopada, če bi ne segla c. kr. žandarmerija vmes. Nisem si mogel raztolmačiti, kaj pomeni ta ljudska nestrpnost do tega vrlega društva.

Po naključbi srečam drugi dan društvenega načelnika, vprašam ga radovedno, kaj pomeni ta nestrpnost do gasilnega društva, a ta mi odgovori: to so tisti zastareli grehi katerih so krivi naši nemčurski predniki; ti grehi nas po nedolžnem v obraz bijejo, ker je pod našim vodstvom postalo društvo narodno in ne pleše, kakor bi mu Bračkova stranka ukazovala. Tukaj se spet uresniči pregovor: „Nehvaležnost je plačilo sveta!“ Toliko pa je zagotovljeno, da orehovski potok ne bo nikdar v Ščavnici bregov preplaval, ker je premajhen. — Ko vas obiščem zopet čez leto dni, upam, da vas najdem oprane od tega podedovanega greha. Torej na svidenje!

Narodno-gospodarske novice.

Grozni sukač (senenec, kiseljak).

Mokrotno in deževno vreme preteklih dni je olajšalo marsikateremu tihotapcu iz živalstva boj za življenje. Po vinogradih se je mestoma grozno namnožil gozdni sukač, kateremu tudi sukač in kiseljak pravijo. To vam je neznamen metuljček v rujavkasti suknjici, od katerega bi pač ne pričakovali kako zlo, zakaj taka majhna stvarica se nam zdi skoro brez vsakega pomena. Po velikosti zločincev vendar ne smemo soditi, dobro vemo, da se prikažejo ravno taki pritlikovci dostikrat v neizmerni množini in nadomeštuje s svojim številom, kar jim na drugi strani primanjkuje.

Gozdnega sukača prištevamo najhujšim sovražnikom vinske trte. Že meseca velikega travna ga moramo opazovati v vinogradu. Po dnevu ga vidimo le redkokada, kajti odpre se skriva med trtnim listjem, kjer ga ni lahko ugledati, ker položi svoja krilca strehasto po tankem telescu. Zvečer pa nekako oživi in leta do ranega jutra, da se spari. Zda se spravijo samice na svoje malovredno delo in odlože svojih 30—40 jajčic posamežno na mlada razcvetja (grozdčice). Ko se jim je to posrečilo, nimajo na svetu nobenega pomena več, zato poginejo.

Kmalu pa se izležejo iz jajčic drobne gosenice, ki gredo takoj na delo. Da so nekoliko bolj varne, preprežejo razcvetje s tenko prejo, ogledajo jih potem in onemogočijo s tem nastavljanje vinskih jagod. Ob ugodnem vremenu trta hitro ocvete in škoda ni posebno velika. Ako pa nastopi hladno vreme, da se cvetje ne more naglo razvijati, tedaj je pa škoda tem večja, čim dalje traja neugodno vreme. Popolnoma razvita gosenica je približno 1 cm dolga, rdečkasta in nosi črno glavo. Te gosenice pravimo „seneni črv“, ker se o seneni košnji najbolj razširja. Da airavno je neznatna, vendar je ni težko opaziti. Zaprede se namreč po največ med razcvetjem, kjer si napravi nekak tulec, okoli katerega je

vse polno rujavih, poškodovanih cvetnih delov. Ako zapredek previdno snameš, kmalu se ti prikaže „črnoglav“, ki tiči v njem. Našel sem po Halozah trav, kjer je bilo med razcvetji vse polno te škodljive zalege. Ljudje navadno mislijo, da škoda, ki jo napravi ta „črv“, ni velika in se ne zmenijo dosti zanj. Časih se zapredejo gosenice tudi na trtnem listju in se zabubijo v teh zapredkih. Meseca malega srpana pridejo iz bub zopet metulji, ki so pomladanskim popolnoma podobni in tudi ednako živijo. Razločujejo pa se od njih v tem, da polagajo svoja jajčica na jagode, v katere se zavrtijo blizu rečja meseca velikega srpana gosenice, ki se hranijo z njihovo vsebino. Mesto, kjer se je gosenica zavrtala, je sivkasto ali rujavkasto. Senenci škodujejo s tem, da pohrustajo ovetje, drugi zarod pa s tem, da se napadene jagode posušijo in odpadejo, zlasti vrste s trdo lupino in ob suhem vremenu. Ponajveč pa začnejo poškodovane jagode gniti in okužijo tudi druge, ki so bile sicer zdrave. Napadene jagode ne dozoriijo nikdar popolnoma, temveč ostanejo kisle in izpridijo pridelek, ako jih nismo odbrali. Zato pravimo gosenici druge zalege „kiseljak“. Ko je dosegla svojo naravno velikost, spusti se ob niti navzdol, atise se pod luske in v špranje na skorji, ali se skrije v strženu starega lesa, v razpokah vinogradskega kolja, v slamnatih vezeh itd. V teh skrivališčih se zaprede in zabubi ter čaka do prihodnjega velikega travna, ko se izmota iz bube zopet metulj.

Grozdnega sukača treba zatirati, kolikor najbolj mogoče. Kjer se je prav silno razmnožil, opravijo posamezniki malo, ker prehajajo metulji iz zanemarjenih vinogradov in skrbé za zarod. V takih slučajih se morajo združiti vsi vinogradniki in z vsi silo seči po škodljivcu. Pokončevati je treba metulje, gosenice in bube. Metulje najlažje polovimo s posebnimi pahljicami, t. j. s tankimi deščicami približno 30 kvadratnih cm, ki jih namažemo po obeh straneh s kakim dobrim lepivom in pritrdimo na primerno palčico. Za lov najboljši so otroci, ki gredo meseca velikega travna in malega srpana — ob tem času namreč letajo metulji — po dnevu v napadene vinograde. Ker so metulji skriti, treba trto malo stresti, da odlete. Ker so počasni, lahko jih je doseči z omenjeno napravo in uničiti.

Vseh metuljev vendar nikdar ne pokončamo in zato moramo paziti tudi na gosenice, od katerih zatiramo spomladansko zalego s tem, da poškropimo pred ovetjem napadene grozdčice s tekočino, katero si napravimo, ako rastopimo na 100 l vode 1.5 kg mrčesjega praška in 3 kg mazljivega mila. Ker mora biti curek tanek in močen, da raztrga niti, treba posebnega razpršilnika, kateremu pravijo „Canulla Libella“ in ki ga prodaja administracija časopisa „Weinlaube“ v Klosterneuburgu po 6 kron. Ta razpršilnik se natakne na navadno vinogradsko škroplilnico.

Uspehi takega škropljenja vendar niso popolni, zlasti ako so gosenice že precej dozdale in se pomaknile v zapredek, kajti tega škroplilnica navadno ne prodere in škodljivci se razvijajo dalje. Zato je in ostane najzanesljivejši in najizdatnejši način zatiranja sukačevih gosenic in sicer istotako semencev kakor kiseljakov ta, da zaporedoma preiščemo trto za trto, s prati ali s klinčkom izvlečemo kvarljivca iz razcvetja in jagod ter takoj zmastimo. To dalo gre sicer počasi od rok, a vendar se mora najnujnejše priporočati. Od kiseljaka napadene jagode, zakur tudi one, katere so začele gniti, moramo previdno izrezati in uničiti.

Ker se iz bub razvijajo metulji, moramo paziti tudi na nje. Spomladi za razí treba odgniti ves stari les in kolje s jeklenimi ščetmi ali z rokavicami od žice. Nadalje treba sežgati vse vezi, olup, stare čepi in odrezano ročje, ako ga ne potrebujemo za cepljanje. Tudi v stržnovih cevčah na starem lesu se nahajajo časih bube; te je treba odstraniti.

Velika množica vinogradnikov misli, da škropljenje s tekočino galice pokonča tudi grozdnega sukača. A to je napačno, kajti omenjena tekočina ne pride do senencev, še manj pa do kiseljakov. Zato ne smemo rok krišem držati, ampak na delo, da si obvarujemo blagost vinske kapljice!

M. Čilenšek.

Politični pregled.

(Kvota.) Državni zakonik z dne 29. m. m. objavlja cesarsko pismo do ministrskega predsednika Körberja, s katerim določa krona kvoto za dobo od 1. julija 1901 do 30. junija 1902, torej za eno leto. Kakor ni bilo seveda drugače pričakovati, se je krona odločila za dosedanje razdeljenje prispevkov za pokritje skupnih potreb obeh državnih polovic. Dežele, ki so zastonj pane v državnem zboru, bodo plačevale 66⁴⁴/₁₀₀ odstotkov, dežele ogrske krone 33¹/₂.

(V dalmatinskem deželnem zboru) so sprejeli Klaičev predlog glede uvedanja hrvatskega notranjega uradnega jezika pri civilnih oblastvih in Bijankinjev predlog o enakem uvedanju hrvatskega jezika pri sodnih. Dne 9. t. m. se je deželni zbor razšel.

(V tirolskem deželnem zboru) je bilo v edni zadnjih sej predloženih 128 peticij nemških občin in društev proti avtonomiji južnega Tirola. Laški poslanec Malatti je zahteval, da se smatrajo italijanski oddelki na vsenčilišču v Insbrodu kakor začetek bodočega italijanskega vsenčilišča, in naj se isti takoj prestavi v Trst. — V seji dne 9. t. m. so pričeli laški poslanci z obstrukcijo, ker načrt zakona o avtonomiji še ni prišel na dnevni red.

(V gališkem deželnem zboru) so podali Malorusi izjavo, da se ne bodo udeleževali sej deželnega zbora, ker poljska večina ni prav nič vpoštevala skromnih zahtev Malorusov, kakor je n. pr. ustanovitev maloruskega gimnazija v Stanislavu, in ker vlada niti ni odgovorila na mnogoštevilne interpelacije Malorusov. Nato so vsi Malorusi razun treh zapustili zbornico. Dne 10. t. m. se je deželni zbor razšel.

(Glagolica v Šibeniku.) Dne 5. t. m., to je na dan sv. apostolov Cirila in Metoda, imela bi se čitati v baziliki v Šibeniku v Dalmaciji tiha glagolska maša. Škof Zannoni pa je mašo zabranil, in kapitel je zabrano potrdil. Občina in vse meščanstvo pripravlja prosved na sv. očeta papeža proti postopanju škofa; ob tej priliki se je razvila agitacija za prestop v unijo.

(Glede trgovinske pogodbe med Avstro-Ogrsko in Italijo) rastejo težkoče, ker zdaj tudi Francija in Španija zahtevata iste ugodnosti, katere hoče Avstrija dovoliti Italiji.

(Za prihodnje volitve v srbsko skupščino) je vlada že dovršila potrebne priprave ter tudi sestavila listo svojih kandidatov. Za 130 zborniških kandidatov je določila 95 radikalnih in 35 napredno-liberalnih kandidatov. Neodvisni radikalci in liberalci postavijo tem nasproti lastne kandidate, ki pa ne morejo imeti dosti upanja na zmago.

(Iz Macedonije) in iz odrinskega vilajeta prihajajo slabe vesti. Tam vlada pravcata anarhija. Bolgare preganja vse. Turki snujejo po mestih in vaseh društva proti kristjanom, Bolgarom in Srbom. Ječe so polne duhovnikov, učiteljev, učiteljic in dr., ki so skoraj vsi bolgarskega rodu. Macedonski in odrinski Bolgari so zavzeti za neodvisnost Macedonije. Dne 29. julija se bo vršil macedonski kongres, na katerem bo mesto Sarafova voljen nov predsednik.

(Vojna v Južni Afriki.) Tekom zadnjih 4 mesecev je bilo po poročilu angleškega vojnega urada okoli 8000 Burov ubitih, ranjenih in ujetih. V tem času pa je bilo v Južni Afriki okoli 251.000 angleških vojakov, med njimi je 14.000 bolnih. Iz tega poročila je razvidno, da imajo Angleži na bojišču čez 220.000 porabnih vojakov, ki pa vendar skoro nič ne opravijo zoper kakih 15.000 Burov. Zadnji čas so Buri zavzeli neko angleško utrdbo ter vrgli vlak s tira. Iz Haaga poročajo, da zamorejo oni Buri, ki so zdaj na bojnem polju, nadaljevati vojno še kakih 18 mesecev. Devet sam pa se bo mogel v gorah braniti tri do štiri leta. Angleška vlada misli zopet na spremembo vrhovnega poveljništva, ker sedanje poveljništvo ne zadošča svoji nalogi.

Razne stvari.

(Vrednost jagod.) Sedaj, ob času ko zore po naših brdih in obsekanih gozdi jagode, ko se tako rdeče-vabljivo blešče izmed svežega zelenja, utegnilo bi marsikoga zanimati, vedeti o zdravstveni vrednosti njihove. Splošno se ve, da so jagode zelo hranilne in zdrave, saj že

slavnoznan Kneipp priporoča čaj iz jagodovega perja, koliko bolj pa morajo biti hranilne celo jagode. Stanovalci v daljnem severu, kjer jagode valed mraza ne morejo dozoreti, pripravljajo iz njenega cvetu neke vrste čaj, katerega pijejo v raznih boleznih, posebno zoper reumatizem. Prvi francoski zdravniki svetovali so Napoleonu III., ko je prišel v kopeli Vichy, da naj je mnogo jagod, ker one hladijo notranjo vročino, pospešujejo prebavljenje ter s tem pospešujejo slast do jedi. Tudi onim ljudem, ki jih nadleguje vročina v licu in povzroča nelepo rdečico, je svetovati, da jedo kolikor mogoče jagode. Vsebinsko jagoda obstoja večinoma iz sladkorja in sicer 4 do 7⁵/₁₀, a kisline ima samo dva odstotka. Seveda so jagode toliko bolj sladke, ako so na solčnatem kraju. Nikakor pa ni zdravo, jesti jagode s surovo smetano, kakor je to pri gospodi čisto v navadi. S tem se kvari želodec, ker je to jako težko prebavljivo.

(Velikanski projekt.) Vodno zvezo med biskajskim zalivom in sredozemskim morjem nameravajo napraviti Francozje. Francoska zbornica si je že izvolila odsek v ta namen. Tako bodeta zvezana dva morja.

(Banka Slavija.) Življenski oddelek tega proslulega slovanskega zavoda napreduje čim dalje mogočnejše in se valed svojega razvoja prištevata med prve življenske zavarovalnice v obče. Za preteklo leto je bilo podanih 5638 ponudb za kapital 15.682.000 K, od 1. januarja do 30. marca 1901 pa je bilo predloženih 1523 oglasil za kapital 3.470.000 K. — Zavarovanega kapitala je bilo za leto 1900 izplačanega 1.057.095 kron 74 vin, v letu 1901 od januarja do marca pa 320.463 K 75 v. Ves čas bančinega obstoja je bilo izplačanih 66.195.901 K 65 v. Rezervni fond iznašajo koncem 1900 leta 22.914.972 K 90 vin. — „Slavija“ razdeljuje kot vzajemna zavod ves čisti dobiček svojim članom. Te dividende je bilo dosedaj izplačane članom-zavarovancem 812.291 K 84 vin.

Zahvala.

Zahvala.
Slavna posojilnica v Gorah Radgoni je darovala brainemu društvu pri Kapeli 30 K. V imenu brainega društva se iskreno zahvaljuje za lepo darilo odbor.

Zahvala.

Za obilne ustmene in piemene dokaze sočutja med boleznijo kakor tudi ob smrti iskreno ljubljene učiteljice soproge, oziroma matere in sestre, gospe

TILIKE ČEH-ove

ter za mnogobrojno spremstvo predrage rajne k zadnjemu počitku, izrekamo najsrčnejšo zahvalo vsem p. n. udeležencem.

Osobito pa se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, g. pevcom za gniljivi nagrobni, velenjenemu učitelstvu Franc. Jos. J. in drugih šol, zastopstvu ormoč. uč. društva, vsem darovateljem krasnih vencev, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas v dnevih žalosti tolažili in podpirali.

Ljutomer, dne 9. julija 1901.

Globoko žalujoči ostali.

Na prodaj

je pod jako ugodnimi pogoji opuščen vinograd z veliko, zidano hišo in krasno lego; obdan s kolosekom in gozdi v priličnem razmerju 10 oralov, ki bi se dal na novo zasaditi z ameriškimi trtami in bi donesl jako lep donesek. Isti leži v občini Vel. Dolina okraj. sodišče Kostanjevica, oddaljen od Brežic dobri 2 uri. Natančnejša pojasnila daje notar Hudovernik v Kostanjevici.

(254 2-1)

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

(252) 1

zavaruje

na doživetje in smrt, nadalje doto otrokom, penzijo in sklepa zavarovanja na razne druge načine.

25letni mož zagotovi s četrtletno premijo K 8-42 svojim ostalim K 1000, ki so izplačane takoj po njegovi smrti, ali pa, ko doživi 60. leto. Po petletnem plačevanju se premija zmanjšuje za dividendo. Najugodnejši pogoji. Ves dobiček se razdeli med člane-zavarovance.

V zadnjih letih se je izplačevala 10% na dividendo.

Izplačana dividenda	K 812.291 84
Reserve in fond	22.914.972 90
Dosedanja izplačila	66.195.901 65

Pojasnila in tarife radovoljno pošilja

generalni zastop banke „SLAVIJE“

v Ljubljani, Gosposke ulice šte. 12.

Najsolidnejša in točna izvršitev vseh kamnoseških del po najnižjih konkurenčnih cenah!

VINCENC ČAMERNIK

kamnoseški mojster v Celju, Nove ulice št. 11.

Kamnosekarstvo in podobarstvo. Zastopstvo šamotnega tlaka iz Rakoniških toplic na Češkem. — Izvrševanje umetnih cerkvenih kamnoseških del kakor: altarjev, tabernakeljev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih kamnov i. dr. — Sprejemajo se vsakovrstna stavbena kamnoseška dela in sicer: stopnice, podesti, façade, bangarji, balkoni, tlaki itd. iz kamna in cementa. — Lastni kamnolomi. — Izdelovanje pohištvenih plošč iz kararskega ter drugih tu- in inozemskih pisanih marmorjev v vsaki velikosti in obliki. — V zalogi vedno nad 200 nagrobnih spomenikov iz raznovrstnih marmorjev, granitov in sienitov po najnovejših arhitektoničnih obrisih in konkurenčnih cenah. — Struganje in likanje marmorja s stroji. — Naprava kompletnih rodbinskih rakev kakor tudi oskrbovanje vseh poprav na nagrobnihih spomenikih in zasekavanje napisov. — Obrisi, načrti in narisi se izvrše točno.

(196)

Učenca,

(241) 3-3

kateri je dovršil ljudsko šolo,
sprejme takoj
Vencelj Kobau
kleparski mojster
Celje, Nova ulica št. 11.

Pozor! **80°** Pozor!
Jesihova esenca

1 liter velja 2 K. Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje bele ali rdeče 80°/100 jesihove esence z 20-30 lit. studenčne vode in izvrsten jesih je gotov. (234) 5-4

Zaloga pri: R. Bračko v Ptuj.

Peter Tavčar

voditelj podružnice Michele Novak

Trst * Piazza Cordainolli 3 * Trst

prilagojena bogato zaloga olja na debelo in na drobno, postavljena na pošto ali postajo Trst, najmanjša pošiljatev zamore se izvesti po pošti in sicer 5 kg. Cena olja je pp: 38, 40, 44, 48, 52, 56, 60, 64 novcev liter, ali na kg 4 novce več. Zaloga kave, riža, testenine, sploh vsega kolonialnega in jestvilnega blaga.

(224) 4-4 Odpošilja se proti povzetju.

Trgovskega pomočnika in učenca

(255) 2-1

sprejme pod navadnimi pogoji z dnem 16. septembra t. l. **Josip Berlig** v Rogatcu, Štajarsko.

V službo vzamem mlinarja

poštenega, treznega in zdravega, **Alojz Kupec**, št. Lovrenc, pošta št. Pavel v Savinski dolini. (251) 2-2

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Za pobarvanje šolskih tabel

prilagojena trgovina **Dragotin Hribarja** v Celju izborni

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po 3 gld. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za prebarvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega **špecerijskega blaga**

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in korenine lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malinsko šupo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in korenine; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretno. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. —

Nadalje kupujem

predivo, jagode, marelice, hruške, črešnje, sploh vse sveže sadje.

Svoji k svojim!

Tovarniška zaloga!

(242) 4-2

Najslavnejša

Puch-kolesa

ter druga pa vrédna kolesa z garancijo po 80 gld. in še ceneje pod ugodnimi plačilnimi pogoji.

Lastna popravljalnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin. Postrežba točna in kulantna.

JOSIP ŠIRCA, Žalec.

Hranilno in posojilno društvo (posojilnica) v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

imela je v prvi polovici tekočega leta denarnega prometa	kron 1.499.876-13
hranilnih vlog se je vložilo	369.521-50
vzdignilo pa	340.654-43
posojil se je izplačalo	234.780.-
vrnilo pa	237.710-35
oba rezervna zaklada znašata koncem junija t. l.	206.256-08

Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2%, ter se obresti polletno kapitalizirajo.

Rentni davek plačuje posojilnica za vložnike.

Posojila dajejo se na osebni kredit proti 6% obrestovanju. Če se pa posojilo da pupilarno varno vknjižiti, računajo se 5% obresti, drugače 5 1/2% obresti.

Uradije se vsaki dan, izvzemši praznike in nedelje.

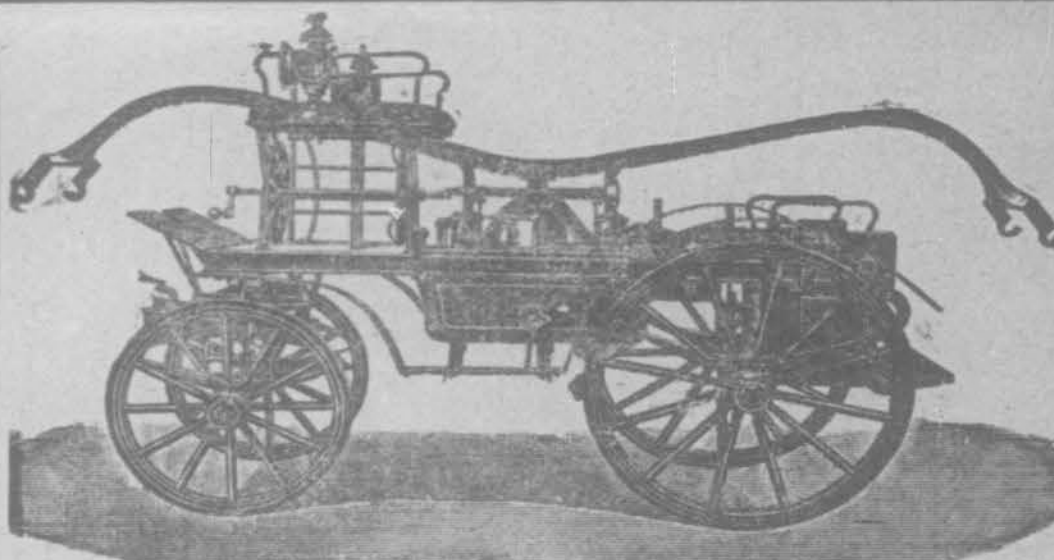
Ptuj, dne 10. julija 1901.

(256) 1

Ravnateljstvo.

(155)

Svoji k svojim!

Podružnica Zagreb.

C. i. kr. priv. tvornica
brizgalnic, cevi in
kmetijskega orodja

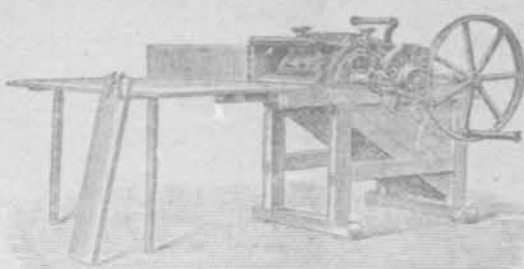
R. A. SMEKAL

v Čechu na Moravskem

podružnica Zagreb
nudi sl. gasil. društvom
brizgalnice vsake vrste s
patentom proti amrzlini
cevi in opreme. Posest-
nikom kmetijske stroje
ter peronospora-škropil-
nice, slednje po 22 kron
komad franko vsaka
pošta. Plazila tudi na
obroke. Prekupcem zna-
ten rabat.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „Merkur“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebnosti v največji izbi.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kubinske priprave, štedilnikov itd.

Mlatilnice z gepljem in ročne, čistilnice in drugi poljedelski in vino-
rejski stroji iz najbolj slovečih tovarn po zelo nizkih cenah.

Za čas košnje priporočam svoje

izvrstne kose iz najfinejšega jekla

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamčil!

Krepkega učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, kateri
ima veselje do kamnoseške obrti, sprejme v uk pod
ugodnimi pogoji

Vinko Čamernik

(239) 4-4

kamnoseški mojster v Celju.

Kramarija

v mestu Spodnjega Štajarja z blagom okoli
700 gl. odda se pod jako ugodnimi pogoji.
Ponudbe pod naslovom „obrti“ poste
restante, Celje. (252) 2-2

Trgovski pomočnik

mlad, ter zmožen slovenskega in nemškega je
zika, se takoj sprejme v trgovini mešanega blaga
(246) 3-3 Mih. Sernc-a v Rušah.

Rafael Salmič, urar in prodaja zlatnine
Celje, „Narodni dom“.

Priporoča svojo veliko zalogo jeklenih, [nikelnastih, srebrnih, tula in zlatih
žepnih ur.

Prstane, uhane, zapestnice, priveske, svetinje, križce, medaljone, vsakovrstne
veržice za okoli vratu, lorgnon, kratke in dolge za dame in gospode
v zlatu in srebru.

Žlice, nože, vilice, tabatiere, nastavki za sadje, ovetlice, vizitnice itd.
Velika zaloga optičnih predmetov: očala, naočniki, toplomeri, aneroidi
maksimal-toplomeri, tehtnice za vino, žganje, mošt, mleko itd.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejše in [najboljše.
Pošteno in dobro blago, vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

~~~~~ Dveletna garancija za vsako prodano uro. ~~~~~

Nikelnaste ure	od gl. 3—	naprej.
Srebrne ure	„ „ 5—	„
Tula ancré s tremi pokrovi	„ „ 10—	„
Zlate urice za dame	„ „ 13—	„
„ ure za gospode	„ „ 20—	„

~~~~~ Pancer-veržice iz pristnega srebra po 6 kr. gram. ~~~~~

(231) 25-3

Popravila ceno in zanesljivo.

Južno-štajerska hranilnica**v Celju, „Narodni dom“**

za katero jamčijo okraji: Sevnica, Gornjigrad, Šoštanj,
Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno varnost
vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje
do neomejene visokosti, obrestuje hranilne vloge
po 4% in pripisuje obresti poluletno h kapitalu,
ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne
odteguje vlagateljem, tako, da dobé isti popolnoma
nad 4% obresti letno.

Izposojuje na zemljiško varnost po 5%.

Hranilnica posluje s strankami

vsak torek in petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kuratorjem, da tam vlagajo denarje svojih
varovancev in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih sodiščih.